

31999D0218

L 80/22

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

25.3.1999

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 lutego 1999 r.****odnosząca się do procedur, w ramach których urzędnicy i pracownicy Komisji Europejskiej mogą uzyskiwać dostęp do informacji niejawnych będących w posiadaniu Komisji***(notyfikowana jako dokument nr C(1999) 423)*

(1999/218/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 162 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

Traktat o Unii Europejskiej wprowadza wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa obejmującą wszelkie sprawy dotyczące bezpieczeństwa Unii Europejskiej, w tym stopniowe określanie wspólnej polityki obronnej, zgodnie z drugim akapitem, która mogłaby z czasem doprowadzić do wspólnej obrony;

na mocy art. J.4 wyżej wymienionego Traktatu, Unia Zachodnioeuropejska (UZE) stanowi integralną część rozwoju Unii Europejskiej, co wymaga, żeby UZE opracowywała i wykonywała decyzje i działania Unii, które mają wpływać na kwestie obronne;

wspólna polityka bezpieczeństwa Unii może być rozwijana dalej, po wejściu w życie Traktatu z Amsterdamu; na mocy protokołu nr 1 w sprawie nowego art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej, Unia Europejska podejmie kroki w celu wzmocnienia współpracy między Unią Europejską a UZE;

na mocy art. J.9 Traktatu o Unii Europejskiej, Komisja jest w pełni stowarzyszona z pracami prowadzonymi w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; Komisja, odpowiednio, otrzymuje i tworzy dokumenty zawierające informacje o wrażliwym charakterze, których ujawnienie mogłoby zagrozić interesom Unii Europejskiej, Wspólnoty i jej Państw Członkowskich, oraz takich organizacji międzynarodowych jak UZE i NATO;

w drodze decyzji C(94) 3282 z dnia 30 listopada 1994 r., Komisja przyjęła decyzję w sprawie środków bezpieczeństwa mających zastosowanie w odniesieniu do informacji niejawnych wytworzonych lub przekazywanych w związku z działalnością Unii Europejskiej;

na mocy art. 6 ust. 3 wyżej wymienionej decyzji, informacje otrzymywane od UZE lub NATO są regulowane przez przepisy szczególne;

przepisy dotyczące bezpieczeństwa muszą obejmować nie tylko fizyczną ochronę informacji niejawnych będących w posiadaniu Komisji, ale również upoważnianie urzędników i innych pracowników Komisji do posiadania dostępu do takich informacji;

procedura dotycząca upoważniania urzędników i innych pracowników Komisji, którzy ze względu na swoje obowiązki i w związku z wymogami służby, są zobowiązani do posiadania dostępu do takich informacji, powinna zostać zmieniona, a taki dostęp ograniczony jedynie do osób upoważnionych;

decyzje dotyczące udzielania upoważnienia będą podejmowane jedynie po przeprowadzeniu weryfikacji pod względem bezpieczeństwa, przez uprawnione organy krajowe Państw Członkowskich;

niniejsza decyzja nie będzie naruszać przepisów regulujących publiczny dostęp do informacji Komisji w dziedzinach objętych zakresem Traktatu ustanawiającego Wspólnoty Europejskie, ustanowionych w decyzji Komisji 94/90/EWWiS, WE, Euratom (1);

(1) Dz.U. L 46 z 18.2.1994, str. 58.

niniejsza decyzja nie narusza szczególnych środków bezpieczeństwa ustanowionych w rozporządzeniu Rady (Euratom) nr 3 z dnia 31 lipca 1958 r. wykonującym art. 24 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (1);

na mocy art. 5 Traktatu WE, Państwa Członkowskie są zobowiązane do ułatwiania wykonywania przez instytucje zadań spoczywających na nich z mocy Traktatów; dlatego na organach Państw Członkowskich spoczywa obowiązek współpracy z Komisją w celu utrzymania wysokiego standardu ochrony i, odpowiednio, przeprowadzania weryfikacji pod względem bezpieczeństwa, jak przewidziano w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zgodnie z decyzją Komisji C(94)3282 z dnia 30 listopada 1994 r. i z powodu pełnego stowarzyszenia Komisji z pracami w zakresie inicjowania i wykonywania wspólnej polityki bezpieczeństwa Unii, jedynymi osobami upoważnionymi do posiadania dostępu do informacji niejawnych będących w posiadaniu Komisji są urzędnicy i inni pracownicy Komisji lub wszelkie osoby pracujące w Komisji, które ze względu na swoje obowiązki i w związku z wymogami służby, posiadają potrzebę zasięgnięcia wiedzy z lub wykorzystywania takich informacji.

2. W celu uzyskania dostępu do informacji oznaczonych klauzulą „ściśle tajne”, „tajne” i „poufne”, osoby określone w ust. 1, muszą zostać upoważnione zgodnie z art. 2.

3. Upoważnienia udziela się tylko osobom, które zostały poddane weryfikacji pod względem bezpieczeństwa przez właściwe organy krajowe Państw Członkowskich, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 3.

Artykuł 2

1. Komisja udziela upoważnienia określonego w art. 1, po uzyskaniu opinii właściwych organów krajowych Państw Członkowskich, na podstawie procedury sprawdzającej w zakresie bezpieczeństwa przeprowadzonej zgodnie z art. 3 i 4.

2. Upoważnienie, które jest ważne przez okres pięciu lat, nie może przekraczać czasu wykonywania zadań, na których podstawie zostało przyznane. Może zostać odnowione przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w ust. 1.

Upoważnienie może zostać w każdej chwili wycofane przez Komisję. O każdej decyzji o wycofaniu upoważnienia powiadamia się zainteresowaną osobę, która może wystąpić z wnioskiem o wysłuchanie przez szefa Biura ds. Bezpieczeństwa Komisji, oraz właściwy organ krajowy.

3. W drodze wyjątku, jeśli wymagają tego obowiązki służbowe, Komisja może, po powiadomieniu właściwych organów krajowych i pod warunkiem braku ich reakcji w ciągu miesiąca, udzielić upoważnienia tymczasowego na okres nieprzekraczający trzech miesięcy, oczekując na wynik weryfikacji określonej w ust. 3.

Artykuł 3

1. Celem weryfikacji pod względem bezpieczeństwa jest ustalenie, że nie ma przeszkód na zezwolenie danej osobie na dostęp do informacji niejawnych przechowywanych przez Komisji.

2. Weryfikacja pod względem bezpieczeństwa jest przeprowadzana przy udziale zainteresowanej osoby, oraz na wniosek Komisji, przez właściwe organy krajowe Państwa Członkowskiego, którego obywatelem jest osoba ubiegająca się o upoważnienie. Jeżeli zainteresowana osoba zamieszkuje na stałe na terytorium innego Państwa Członkowskiego, właściwe organy krajowe mogą zapewnić współpracę z organami państwa zamieszkania.

3. Jednym z wymogów procedury weryfikującej jest wypełnienie formularza osobowego przez zainteresowaną osobę.

4. Komisja określa w swoim wniosku rodzaj i stopień tajności dokumentów, które zostają udostępnione danej osobie, tak aby właściwe organy krajowe mogły przeprowadzić procedurę weryfikującą i wydać opinię dotyczącą właściwego stopnia upoważnienia, który mógłby zostać przyznany danej osobie.

5. Cały proces weryfikacji pod względem bezpieczeństwa wraz z uzyskanymi wynikami podlega właściwym regułom i przepisom obowiązującym w danym Państwie Członkowskim, włączając te dotyczące odwołań.

Artykuł 4

1. W przypadku gdy właściwe organy krajowe Państwa Członkowskiego wydają pozytywną opinię, Komisja może udzielić upoważnienia zainteresowanej osobie zgodnie z art. 2.

2. O negatywnej opinii wydanej przez właściwe organy krajowe powiadamia się zainteresowaną osobę, która może wystąpić z wnioskiem o wysłuchanie przez Komisję. Komisja, jeżeli uznaje to za niezbędne, może wystąpić do właściwych organów krajowych o dostarczenie wszelkich dalszych wyjaśnień. Jeżeli negatywna opinia zostaje potwierdzona, upoważnienia się nie udziela.

Artykuł 5

Wszystkie osoby, którym udzielono upoważnienia w rozumieniu art. 2, w chwili udzielenia upoważnienia, a następnie w regularnych odstępach czasu, otrzymują wszelkie niezbędne instrukcje dotyczące ochrony informacji niejawnych i środków zapewniających taką ochronę. Takie osoby podpisują oświadczenie stwierdzające otrzymanie instrukcji i zobowiązanie do ich przestrzegania.

(1) Dz.U. 17 z 6.10.1958, str. 406/58.

Artykuł 6

Niniejszym uchyla się art. 1 ust. 2 oraz art. 10–13 decyzji C(94)3282 z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie środków bezpieczeństwa mających zastosowanie w odniesieniu do informacji niejawnych wytworzonych lub przekazywanych w związku z działalnością Unii Europejskiej. Upoważnienia, udzielone na mocy niniejszej decyzji, pozostają ważne na okres, na który zostały udzielone i przez czas nie dłuższy niż pięć lat od momentu ich przyznania, z wyjątkiem przypadków gdy wcześniej zostały wycofane zgodnie z art. 2 ust. 2.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 1999 r.

W imieniu Komisji

Jacques SANTER

Przewodniczący
